Temps Ordinari - Trenta-unè diumenge

Per FrancescRiera el dl., 28/10/2024 - 00:00

Dt 6,2-6
He 7,23-28
Mc 12,28b-34

613 MANAMENTS...!

248 DELS QUALS PRESCRIPCIONS I 365 PROHIBICIONS

1. Els rabins fariseus havien fet un gran servei...!

I molt d'agrair. Havien simplificat els múltiples manaments que la tradició havia anat creant i desenvolupant. Els humans i els religiosos també, a cops, tenim la dèria d'anar-ho quadriculant tot, fent normes i més normes de múltiples minúcies... I al final hom queda atrapat en una teranyina de lleis, mandats, costums intocables.

Fou benemèrit per als fariseus reduir aquest codi tan complicat a només (!!!) 613 manaments (248 prescripcions i 365 prohibicions). Però, tanmateix, qui els podia conèixer... i, per tant, no tenir la mala consciència d'estar sempre en fals, en pecat, en impuresa...!

La massa inculta no els pot estudiar, i per tant, ni sap si els compleix, són tants i tan complicats. Molta gent se sent i és tinguda per impura, la "xusma que no coneix la llei", sempre amb la sensació d'estar en pecat.

On queda el Déu Alliberador de l'Èxode? On queda la religió que ha de donar el gust de viure, de trobar-se realitzat, de saber-se estimat per Déu? El pitjor que li pot passar a la religió és passar d'alliberadora a esclavitzadora.

Que no hàgim caigut els catòlics en això! No seriem seguidors del Jesús que porta el "goig de l'evangeli" (*Evangeli Gaudium*, deia el primer escrit del papa Francesc), que va alliberar la "religiositat" del pes aclaparador que se li havia anat carregant dia rere dia.

2. I doncs quin és el primer manament?

Ara un home bo, potser preocupat per no sortir-se'n en tant de compliment, fet una olla de grills de tanta xerrameca farisea de lleis i més lleis, de quadres de classificació..., pregunta a Jesús.

En els llavis de Jesús ressona el Shemà que resa cada dia l'israelita. I mira: què senzill que sona el que és originari...!:

"*El Senyor és el nostre Déu, l'únic* (l'únic...! Doncs mira que enmig de tants ídols, d'aquella època i de la nostra... on s'escolta: 'Begui tal, vesteixi tal i serà feliç, compri avui i pagui demà passat i veurà com se sent feliç i gran')

Estima el Senyor el teu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament, amb totes les forces"

Ha esclatat enmig de l'aire viciat de l'esplanada del Temple una alenada d'aire net i nou, Jesús ha obert finestres, ha remès a l'essencial enmig de tanta teranyina de 613 preceptes. Enmig del Temple, nosaltres, amb la gent que escolta Jesús, aprofitem per respirar fons i omplir-nos d'oxigen. [Potser ens concedim una estoneta de silenci per omplir els pulmons].

3. El segon: estima l'altre com a tu mateix

L'altre també és "absolut" (com Déu!), aquesta és la novetat de Jesús ("*el que heu fet per l'altra ho heu fet per a mi mateix!).*

L'altre mai no pot ser allò que es deia a l'Imperi romà en els dies de l'Evangeli: *homo homini lupus* (l'home és un llop per a l'home), o com sentim dir sovint...: qui no s'espavili quedarà l'últim, ande yo caliente y ríase la gente, perdoni que el trepitgi, cregui que em sap greu... però em cal per pujar...

El pas de competidor a germà: "*en això coneixeran que sou deixebles meus",* "*com és que dius que estimes a Déu a qui no veus i no estimes el veí a qui veus?*". La "imatge" de Déu davant la qual t'agenolles, és el proïsme que tens al costat.

4. No ets lluny del regne!

I per acabar i deixar bé als rabins jueus, que han fet la pregunta de l'evangeli d'avui, una anècdota:

"Un rabí feia als seus alumnes la següent pregunta: Com podeu distingir quan acaba la nit i comença el dia? El primer deixeble va respondre: Quan a la llunyania pots distingir un gos d'una ovella. No, va dir el rabí. Un altre deixeble va aventurar la seva resposta: Quan pots distingir una palmera d'una figuera. No, va replicar el mestre. Quan doncs , van preguntar els deixebles. Quan pots mirar la cara d'una persona i reconèixer-hi un germà. Mentre això no succeeix, és encara de nit en el teu cor".

ETIQUETES
MANAMENTS ESTIMAR PROÏSME